

Izvorna jezična inačica ove stranice [es](#) nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutano pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.
Swipe to change

Španjolski

National lovgivning

Španjolska

Denne side indeholder oplysninger om det spanske retssystem og giver et generelt overblik over retsordenen i Spanien.

Službeni prijevod nije dostupan u jezičnoj verziji koju tražite.

Ovdje možete pristupiti strojnom prijevodu ovog sadržaja. Imajte na umu da je svrha tog prijevera samo pružiti kontekst. Vlasnik ove stranice ne prihvaća nikakvu odgovornost ni obvezu u pogledu kvalitete strojno prevedenog teksta.

-----hrvatski-----bugarskičeškiđanskiđemackiđestonskiđgrčkiđengleskiđfrancuskiđitalijanskiđlatvijanskiđlitavskimađarskimalteški
nizozemskipoljskiportugalskirumunjskislovačkislovenskifinskišvedski

Retskilder

Retskilderne defineres i artikel 1 i civillovbogen:

De spanske retskilder er lovene, sædvane og de almindelige retsprincipper.

Bestemmelser, som er i strid med overordnede bestemmelser, er ikke gyldige.

Sædvane har kun gyldighed, hvis der ikke foreligger gældende bestemmelser, og hvis den ikke er i strid med den almindelige moral og den offentlige orden, og hvis der er tale om en fast sædvane.

Retlig brug, som ikke blot fortolker en viljeserklæring, anses for at være sædvaner.

De almindelige retsprincipper anvendes, hvis der ikke findes lovgivning eller sædvane på området, uden at det i øvrigt berører deres vejledende værdi for retsordenen.

Retsreglerne i internationale traktater bliver først en del af den spanske lovgivning efter offentliggørelsen i deres helhed i statstidende.

Retsordenen suppleres med den faste retspraksis, som højesteret har fastlagt ved fortolkning og anvendelse af loven, sædvane og de almindelige retsprincipper.

Det er dommernes og domstolenes obligatoriske opgave at afgøre de sager, som de behandler i hvert tilfælde, ved hjælp af det etablerede system af kilder".

Regeltyper

Forfatning: Statens øverste retsregel, som alle offentlige myndigheder og borgerne er underlagt. Bestemmelser, som er i strid med forfatningen, er ikke gyldige. Den er opdelt i to klart adskilte dele med hensyn til indhold: a) den dogmatiske del, og b) den organiske del.

Internationale traktater: en skriftlig aftale mellem bestemte folkeretlige subjekter, der er underlagt denne, og som kan bestå af en eller flere relaterede retsakter, uanset hvad den kaldes.

Selvstyrestatutter: grundlæggende spansk institutionel regel for en selvstyrende region, der anerkendes i den spanske forfatning fra 1978, og som er godkendt ved organisk lov. Den indeholder som minimum navnet på regionen, de territoriale grænser, navnet, organisationen, de selvstyrende institutioners sæde samt de beføjelser, som de har overtaget.

Lov: der er forskellige lovtyper:

Organisk lov: en lov, som vedrører udviklingen af de grundlæggende rettigheder og borgernes rettigheder, godkendelse af love om selvstyre, det almindelige valgsystem og de andre love i forfatningen.

Almindelige retsregler: områder i relation til den organiske lov.

Anordning med lovkraft: hermed menes delegation fra parlamentet [*Cortes Generales*] til regeringen af beføjelsen til at udstede regler med rang af lov på bestemte områder.

Lovdekret: provisoriske lovbestemmelser udstedt af regeringen under ekstraordinære omstændigheder og nødsituationer, og som hverken kan påvirke organisationen af grundlæggende statsinstitutioner, borgernes rettigheder, pligter og friheder, der er reguleret i afsnit 1 i forfatningen, systemet af selvstyrende regioner eller den almindelige valgret. De skal forelægges straks til behandling og afstemning i deputeretkammeret inden for 30 dage efter udstedelsen.

Forordning: en retsregel af generel karakter udstedt af den udøvende myndighed. Den rangerer umiddelbart under lov i det hierarkiske system og, generelt, udvikler den.

Sædvane: defineres som "et sæt af regler, der er afledt af den mere eller mindre konstante gentagelse af ensartede handlinger". For at sædvane skal kunne repræsentere en kollektiv og spontan vilje, skal den være generel, konstant, ensartet og varig.

Almindelige retsprincipper: generelle regler, der, uden at have været inkorporeret i retsordenen ved formelle procedurer, anses for at være en del heraf, fordi de tjener som grundlag for andre anførte særlige regler, eller fordi indholdet af en gruppe af sådanne regler er indarbejdet heri på en abstrakt måde. De benyttes til at opveje retlige mangler eller til at fortolke retsregler.

Retspraksis: er baseret på to domme, der fortolker en regel på samme måde, og som stammer fra højesteret og, i tilfælde af bestemte områder, for hvilke jurisdiktionen er begrænset til den selvstyrende region, fra højesteretterne i den pågældende selvstyrende region. I tilfælde af, at en dommer eller domstol bevæger sig væk fra den doktrin, der er fastlagt af højesteret, erklæres afgørelsen ikke automatisk ugyldig, men tjener snarere som grundlag for en appel vedrørende et retligt spørgsmål. Ikke desto mindre kan højesteret når som helst bevæge sig væk fra sin konsoliderede retspraksis.

Regelhierarki

Artikel 1.2 i den spanske civillovbog fastsætter, at "bestemmelser, som er i strid med overordnede bestemmelser, er ikke gyldige". Det betyder, at der nødvendigvis skal etableres et regelhierarki, og i denne forbindelse regulerer den spanske forfatning det indbyrdes forhold mellem de forskellige regler og deres hierarkiske og jurisdiktionelle forhold.

I medfør af forfatningen er retsreglernes indbyrdes hierarki i henhold til spansk lovgivning som følger:

Forfatningen.

Internationale traktater.

Lovgivningen i snæver forstand: organisk lov, almindelige retsregler og regler med rang af lov (herunder kongeligt lovdekret og kongelig anordning med lovkraft).

Regler, der stammer fra den udøvende magt, har deres eget hierarki afhængigt af det organ, som udsteder dem (kongeligt dekret, dekret, ministeriel anordning etc.).

Herudover er der etableret et kompetenceprincip med hensyn til de regler, der udgår fra de selvstyrende regioner, via deres regionale parlamenter.

Institutionelle rammer

Institutioner med ansvar for at vedtage retsregler

De institutionelle rammer i Spanien er baseret på princippet om magtens deling, hvor den lovgivende magt ligger hos parlamentet og de lovgivende forsamlinger i de selvstyrende regioner.

Regeringen har den udøvende magt, herunder beføjelse til at regulere, og udøver lejlighedsvis lovgivningsbeføjelser ved delegation fra parlamentet.

De beføjelser, der er givet til de lokale myndigheder, har snarere regulerende end lovgivningsmæssig karakter.

Lovgivningsinitiativet ligger hos regeringen, kongressen og senatet, de lovgivende forsamlinger i de selvstyrende regioner og det folkelige lovgivningsinitiativ.

Beslutningsprocedurer

Internationale traktater: der findes tre godkendelsesmekanismer, afhængigt af hvilken type subjekter traktaten regulerer.

For det første tillader organisk lov indgåelsen af traktater, hvor udøvelsen af jurisdiktion som følge af forfatningen er forbundet med en international organisation eller institution.

For det andet kan regeringen give statens samtykke til at være bundet af traktater eller aftaler med forudgående tilladelse fra parlamentet i følgende tilfælde:

Traktater af politisk karakter, traktater eller aftaler af militær karakter, traktater eller aftaler, der påvirker statens territoriale integritet eller de grundlæggende rettigheder og ansvarsopgaver fastlagt i afsnit I, traktater eller aftaler, der involverer finansielle forpligtelser for skattemyndighederne, traktater eller aftaler, der kræver ændring eller ophævelse af en lov eller kræver lovgivningsmæssige foranstaltninger med henblik på implementering heraf.

Endelig er det for alle andre subjekter blot nødvendigt at informere kongressen og senatet straks efter, at traktaten er blevet tiltrådt.

Gyldigt indgåede internationale traktater og bestemmelserne heri bliver en del af den spanske lovgivning efter offentliggørelsen i statstidende.

Bestemmelserne kan kun ophæves, ændres eller suspenderes, som foreskrevet i selve traktaterne eller i overensstemmelse med de almindelige regler i international ret. Internationale traktater og aftaler ophæves ved hjælp af den samme procedure, som gælder for deres godkendelse.

Lov:

Lovforslag vedtages af ministerrådet, som videreformidler dem til kongressen med angivelse af en forklaring af årsagen til og baggrunden for, at der skal tages beslutning herom.

Når et almindeligt eller organisk lovforslag er blevet vedtaget af deputeretkammeret, rapporterer formanden herfor straks til formanden for senatet, der sender det til behandling i senatet. Inden for en periode på to måneder fra datoen for modtagelsen af lovforslaget, kan senatet nedlægge veto herimod eller stille ændringsforslag hertil. Vetoet skal godkendes med absolut flertal.

Lovforslaget kan ikke sendes til kongen for at få hans godkendelse, medmindre kongressen ratificerer det foreløbige lovforslag med absolut flertal, i tilfælde af et veto, eller med simpelt flertal, når der er gået to måneder, siden det blev fremsat, eller tager stilling til ændringsforslag, dvs. enten godkender eller afviser dem med simpelt flertal. Den periode på to måneder, som senatet har til at nedlægge veto eller stille ændringsforslag i, reduceres til 20 kalenderdage, hvis lovforslag fremsættes som hastelovforslag af regeringen eller deputeretkammeret.

Kongen kan inden for femten dage nedlægge veto mod love, der er godkendt af parlamentet, eller godkende dem og anordne øjeblikkelig offentliggørelse heraf.

Organisk lov: Vedtagelsen, ændringen eller ophævelsen af organiske love kræver et absolut flertal i kongressen ved en endelig afstemning om lovforslaget som helhed.

Forordning: Forordninger udarbejdes efter følgende procedure:

Udarbejdelsen af forordninger initieres af det kompetente ministerium, som udarbejder det tilhørende lovforslag, hvortil der knyttes en rapport om behovet for og hensigtsmæssigheden af den, samt en økonomisk redegørelse, der indeholder et overslag over de dermed forbundne udgifter.

Under hele forberedelsesprocessen er det nødvendigt at tilvejebringe oplysninger, ud over rapporterne, om holdninger og tidligere hævdvundne rettigheder, undersøgelser og høringer, som anses for at være relevante med henblik på at sikre virkningen og legaliteten af lovforslaget. I alle tilfælde skal bestemmelserne ledsages af en rapport, der indeholder en kønsspecifik vurdering med hensyn til de foranstaltninger, der er fastsat heri.

Hvis bestemmelsen påvirker folks legitime rettigheder og interesser, kan de blive hørt inden for en rimelig frist, der som minimum er på femten arbejdsdage. Derfor sendes den til offentlig høring i den pågældende periode, hvis bestemmelsens karakter kræver det.

I alle tilfælde skal det tekniske generalsekretariat [*Secretaría General Técnica*] rapportere om udkast til forordninger, uden at det i øvrigt berører afgørelsen fra statsrådet i de sager, hvor det følger af lov.

Det er nødvendigt først at informere ministeriet for regionalpolitik [*Ministerio de Política Territorial*], hvis bestemmelsen kan påvirke kompetencefordelingen mellem staten og de selvstyrende regioner.

Inden bestemmelser, der er godkendt af regeringen, kan træde i kraft, skal de offentliggøres i deres helhed i statstidende.

Juridiske databaser

Statstidende har en database, der omfatter al offentliggjort lovgivning siden 1960: [Iberlex](#).

Er der gratis adgang til databaser?

Adgangen til denne database er gratis.

Kort beskrivelse af indholdet

Ældre udgaver af statstidende (helt tilbage fra 1960) kan findes på statstidendes websted.

Der er en søgemaskine til søgninger efter love og bekendtgørelser, databaser, der indeholder oplysninger om forfatningsretspraksis siden 1980, statsadvokatens [*Abogacía del Estado*] fortolkning af retspraksis (kendelser og afgørelser siden 1997) og statsrådets retspraksis. Endelig tilbydes der en overvågningstjeneste for notifikationer og offentlige bekendtgørelser samt informations-, konsultations- og dokumentationstjenester.

Relevante links

[IBERLEX/database over spansk lovgivning](#)

Sidste opdatering: 12/03/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i

den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.